

nister ogsaa. Naar han sagde, at det var en Udtalelse i en Kommissionsbetænkning, som jeg havde læst op af Motiverne, skal jeg dog her nævne, at det netop var i den kongelige Resolution af 1835, at det udtryffeligt var udtalt, at man ikke kunde give de omhandlede Bevillinger, uden at der blev taget Hensyn til, at der ikke derved gjordes Kjøbstæderne særdeles Afbræk i deres tilvante Næring. Jeg indrømmer, at Konsumtionsafgiften er bleven hævet siden den Tid, men siden den Tid er jo ogsaa Kjøbstædernes Stilling ved Næringsloven bleven aldeles forandret i mange Forhold. Jeg finder derfor, at, naar den ærede Finansminister vilde gjøre en Slutning fra Fabrik anlæg til Brændevinsbrænderier, der vel ganske vist iøvrigt nærmest maa stilles sammen med Fabrikker, da kunde det slet ikke gjælde. Fabrikker kunde nemlig ogsaa for Næringsloven anlægges lige op til Kjøbstæden, uden at noget Menneske kunde sætte sig derimod. Men ogsaa efter, at Næringsloven er emaneret, har det derimod været Betingelsen for, at man kunde anlægge et Brænderi paa Landet, at man fik en Bevilling dertil. Man kan altsaa ikke sammenligne denne sidste Næringslov, fordi den i teknisk Henseende staar Fabrikker nærmest, med disse i Henseende til Stillingen efter Næringsloven, thi deres Stilling før Næringsloven var himmelvidt forskjellig. At den ærede Minister mente, at Brændevinsbrænding saa ialtfald nærmest var at stille sammen med et Haandværk, og at han derfor vilde sætte Grændsen til 1 Mil, kunde jeg oprigtig talt ikke finde meget slaaende. Et Haandværk kan man nemlig dog ikke let kalde Brændevinsbrændingen; den maa dog vel nærmere sættes i en vis Forbindelse med Handel, og for denne er der jo netop foreskrevet 1 1/2 Mils Afstand. Men i ethvert Tilfælde synes det mig, at naar det er givet og oplyst af Regjeringen selv, at man hidtil har besyttet Kjøbstæderne med Hensyn til Brænderidriften, saa er det haardt, at man nu vil gaa dem saa nær som muligt ved at tage Bestemmelse om den Grændse, hvort Brænderierne skulle holdes fra Kjøbstæderne. Den almindelige Grændse af 1 1/2 Mil synes mig at ville være langt naturligere og vilde ialtfald vise større Hensynsfuldhed

imod den Stilling, hvort man hidtil ligefrem ifølge en kongelig Resolution har besyttet dem med Hensyn til Brænderidriften. Det er kun det, at man ved at gaa over til at fjerne Besyttelsen vil gaa Kjøbstæderne saa nær paa Livet, som jeg anter over. Jeg anter ikke over, at man vil gaa over fra Bevillingssystemet til, at det nu skal være en ligefrem Ret for den Mand, som har Penge, at kunne sætte den i en saadan Bedrift paa Landet og at drive den, naar han har Lykt dertil. Men vil man anvende Næringslovens Grundsaetninger derpaa, istedetfor at Kjøbstæderne hidtil i Genhold til Regjeringens egne Udtalelser have været udtryffeligt besyttede paa dette Omraade, bør man dog ikke gaa dem saa nær ind paa Livet, som man paa nogen Maade kan.

Formanden: Jeg skal her standse Forhandlingen for idag og opgive Dagsordenen for næste Møde.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Kl. 1 1/2, og Dagsordenen vil da være:

1) Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Bestatningen af Brændevinsbrænding.

2) Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Statsregnskabet.

3) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Skibsafgiften.

Mødet hævet Kl. 4 3/4.

Tolvte Møde.

Tirsdagen, den 17de Oktober Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.